

Sheikh-ul-Islam

Muhammad bin Abdul-Wahhab En välkänd förnyare och en stor reformator

Hans födelse och härstamning

Sheikh-ul-Islam, Muhammad bin Abdul-Wahhab, föddes år 1115 H. i staden Uyainah, sjuttio kilometer nordväst om Riyadh, huvudstaden i Konungariket Saudiarabien. Han tillhörde en mycket respektabel och lärd familj; hans far, Sheikh Abdul-Wahhab bin Sulaiman, som utmärkte sig genom sin djupa lärdom och rättfärdighet, ärvde en upphöjd status från sin förfader Sheikh Sulaiman bin Ali, de lärdas ledare och väl bevandrad i undervisning, skrivande och att ge rättsliga utlåtanden.

Utbildning

Sheikh-ul-Islam fick sin grundläggande utbildning av sin högt aktade far i sin hemort och fostrades under hans vägledning. Han var tillräckligt intelligent för att memorera Koranen utantill vid endast tio års ålder. Han läste böcker om tafsir (exegetik), hadith och fiqh.

Från allra första början var han mycket intresserad av att studera de tidiga lärdas verk, särskilt de av Sheikh-ul-Islam Ibn Taymiyyah och hans ädla lärjunge Allamah Ibn Qayyim. Han gick igenom alla dessa böcker och förstod innehållet väl.

När han nådde mogen ålder gav han sig av för att utföra Hajj i Makkah och drog nytta av lärda där. Han fortsatte sedan till Al-Madinah, mötte de lärda där och blev elev till två välkända lärda, Sheikh Abdullah bin Ibrahim bin Sa'id Najdi och Sheikh Muhammad Hayat Sindhi under en lång period. Av nyfikenhet och strävan efter högre utbildning reste han även till Irak och Basrah och drog nytta av studier där.

Najds tillstånd

På den tiden var Najds folk djupt involverade i polyteistiska handlingar och o-islamiska sedvänjor. De var fullständigt överväldigade av polyteism. Gravarna, träden, stenarna, grotterna, onda andar och sinnessjuka personer betraktades som gudomligheter. Ogrundade berättelser och sagor tillskrevs dem för att framhäva deras förträfflighet. De världsliga ulama hade också vilselett dem för att uppfylla sina materialistiska begär. Spåmän och trollkarlar hade inflytande över samhället.

Ingen vågade utmana deras grepp över allmänheten. Samma tillstånd rådde även i både Makkah och Al-Madinah. Yemen var också på samma sätt. Polyteism, uppförande av byggnader över gravar, att söka skydd och hjälp hos de döda, helgon och jinner var vanliga religiösa drag.

Da'wah-missionen

Efter att ha studerat detta beklagliga tillstånd hos nationen blev Sheikh djupt berörd. Ännu mer beklaglig var situationen att ingen var redo att ta på sig besväret att vägleda folket till den Rätta Vägen. Det är uppenbart att ta på sig denna uppgift innebar att utmana de ondskefulla som hade sin försörjning genom dessa sedvänjor. Det innebar att göra sig redo att möta varje form av tortyr och grymhet från dessa själviska vilseledare och deras anhängare. Men Sheikh beslutade att göra varje ansträngning för att kämpa mot omständigheterna, ända till graden av jihad.

Sheikh började sin mission. Han kallade folket till tawhid (islamisk monoteism) och vägledde dem till Koranen och Sunnah. Han uppmanade ulama att strikt följa Koranen och Sunnah och att härleda frågor direkt från dem. Han motsatte sig kraftigt blind efterföljd av någon lärd i umman i preferens framför Koranen och hadith.

Sheikh var en man av mod och entusiasm. Han började sin predikan, korresponderade med religiösa lärda och bjöd in dem att hjälpa till i att utrota de rådande absurditeterna och orenheterna i religiösa frågor.

Ett antal lärda från Makkah, Al-Madinah och Yemen accepterade hans inbjudan och stödde honom. Men förutom dem fanns det också okunniga och själviska lärda som kritiserade honom och höll sig på avstånd.

De så kallade lärda reste sig mot Sheikh eftersom de påverkades av hans da'wah i fråga om deras världsliga vinster. Ändå reste han till olika platser för att förmedla sitt budskap till de vilseledda. Genom att resa genom Zabir, Ahsa och Huraimala nådde han Uyainah.

Ankomsten till Uyainah

Det var under den perioden som härskaren över Uyainah var Uthman bin Hamd bin Ma'mar. Han välkomnade Sheikh med glädje och försäkrade honom all hjälp i hans mission av islamisk da'wah. Sheikh ägnade sig åt detta stora reformationsarbete för Allahs skull. Han vann popularitet vida omkring. Folk började söka sig till honom i stort antal. Han blev upptagen med deras vägledning och undervisning.

Sheikh fortsatte dock sin kamp för att befria miljön från alla orenheter och föroreningar. Det fanns många gravar, tombar, grottor, träd etc. som dyrkades av muslimerna. Med hjälp av Amir

Uthman bin Ma'mar utrotade Sheikh de flesta av dem. Han blev engagerad i att rena folket från polyteistiska och heretiska ritualer i Uyainah och dess omgivningar.

Under tiden kom en kvinna till honom för att bli renad från synden att ha begått äktenskapsbrott. Undersökningar gjordes för att fastställa om hon var mentalt frisk eller inte, och även om hon hade valt straffet under något tvång eller frivilligt. När det bekräftades att hon gjorde det frivilligt av ånger, beordrade Sheikh rajm (att dödas genom stening – straffet för äktenskapsbrott). På grund av dessa händelser – nedrivningen av gravbyggnader, kvinnans självmant överlämnande för straff och folkets migration till Uyainah för att söka vägledning från Sheikh – spreds Sheikhs rykte vida omkring.

Utgång från Uyainah och inträde i Dar'iyah

När härskaren över Al-Ahsa och dess omgivningar, Sulaiman bin Urai'ar, fick veta om Sheikhs popularitet bland folket, blev han rädd för Sheikhs växande inflytande och beslöt att krossa honom redan från början, i fall han skulle avsätta honom från makten. Så han hotade Amir Uthman, hos vilken Sheikh bodde, och befallde honom att döda Sheikh.

Amir Uthman var inte i position att stå emot Sulaiman, och därför blev han rädd. I fruktan för att om han trotsade hans order skulle han straffas och övermannas, informerade han Sheikh om hela situationen och bad honom att migrera till någon annan plats. Och Sheikh migrerade från Uyainah till Dar'iyah.

Folket i Dar'iyah kände Sheikh mycket väl och de var också medvetna om hans mission. När härskaren över Dar'iyah, Amir Muhammad bin Saud, fick veta om Sheikhs ankomst till hans område, blev han mycket glad och besökte honom. Muhammad bin Saud tillhörde en from familj och var själv en praktiserande muslim. Han utbytte sina åsikter med Sheikh och gladdes åt att hans mission syftade till att återuppliva Koranen och Sunnah och de islamiska lärorna i deras ursprungliga form; han önskade främja fast tro på Allahs Enhet och den sanna vägledningen från Profeten Muhammad (må Allahs frid och välsignelser vara över honom).

Löfte att sprida islams lära

Sheikh beskrev inför honom berättelserna om Profeten (må Allahs frid och välsignelser vara över honom) och hans följeslagare, hur de kämpade för Allahs sak, uthärdade alla svårigheter och gjorde sitt yttersta med alla uppoffringar. Sheikh övertalade även amiren till detsamma och försäkrade honom om Allahs välbehag i det kommande livet och Hans favör och seger i denna värld. Ibn Saud, övertygad av Sheikh, gick med på detta och lovade sitt fulla stöd till honom och hans mission, under förutsättning att när Allah skulle välsigna honom med seger, skulle han inte överge honom. Sheikh gav också sitt ord om detta, och så gav Ibn Saud Sheikh sitt löfte att sprida islams läror (särskilt tawhid, Allahs Enhet), mobilisera muslimer för jihad (kamp för Allahs sak), betona följsamhet till Allahs Sändebuds sunnah (må Allahs frid och välsignelser

vara över honom), påbjuda det goda och förbjuda det onda. Sheikh åkallade Allah att vara hans Vägledare och välsigna honom med fasthet i hans beslutsamhet och att ge honom framgång i detta liv och i det kommande.

Dar'iyah – Da'wah-centret

Vid denna tid fann Sheikh sig i en fredlig miljö, mycket lämplig för hans da'wah-arbete. Han tog tillvara detta gyllene tillfälle och började undervisa massorna. Folket i Dar'iyah och dess omgivningar kom till honom för att få undervisning i islam. Amir Muhammad bin Saud presenterade sig inför Sheikh som en av hans studenter i islam, tillsammans med medlemmar av sin familj. Dar'iyah fylldes av människor som kom för att lära. Sheikh började undervisa, predika och kalla människor till Allah. Han tog på sig uppgiften att hålla föreläsningar i olika kunskapsgränser, nämligen tawhid (islamisk monoteism), förklaring av Koranen och Sunnah, fiqh-kunskap och språk etc.

Så blev Dar'iyah ett centrum för lärande och da'wah, och människor började migrera dit i stort antal.

Den stora tillströmningen av människor och den långtgående effekten av hans mission gjorde honom vida känd, vilket gjorde hans fiender avundsjuka. De började sprida falsk propaganda mot Sheikh och anklagade honom till och med för hädelse, och stämplade honom som zindiq och trollkarl. Sheikh var en modig man. Han brydde sig inte om dessa anklagelser och fortsatte sin mission med full entusiasm. Han debatterade till och med med sina motståndare på bästa sätt och på ett artigt sätt. Denna attityd visade sig mycket effektiv och gjorde att hans motståndare blev hans anhängare.

Sheikh planerade, tillsammans med sitt da'wah-arbete, för jihad mot den överväldigande polyteismen och de heretiska idéerna och sedvänjorna, och kallade människor av alla samhällsskikt att ansluta sig till denna mission. Delegationer från varje hörn av den Arabiska halvön besökte Dar'iyah för att ge Sheikh sitt stöd och för att ta lärdom om islams sanna monoteism. Sedan återvände de till sina områden för att lära ut samma sak till sitt folk och undervisa dem.

Härskaren av Uyainah och de framstående personerna reste för att besöka honom och bad honom att återvända till Uyainah. Men Sheikh avvisade förslaget. De gav också sitt löfte att kämpa för islams sak till sitt sista andetag. Sheikh skickade även sina lärjungar till olika regioner och länder för att predika islams läror baserade endast på Koranen och de autentiska ahadith från Profeten (må Allahs frid och välsignelser vara över honom).

Korrespondens med härskare

Sheikh riktade de olika regionernas härskares och lärdas uppmärksamhet mot den polyteism och villfarelse som folket var indraget i, och kallade dem till att utrota detta. För detta ändamål inledde han korrespondens. Han skrev brev till härskare, framstående personer och lärda i Najd, Riyadh, Kharj, städerna i den södra regionen, Qaseem, Hayel, Washm, Sudair etc. Han skrev också till de framstående ulama i Ahsa, Makkah och Al-Madinah. Utanför den Arabiska halvön korresponderade han även med lärda personer i Syrien, Irak, Indien och Yemen. Han upprätthöll sin kommunikation med dem, förklarade för dem målen och syftena med sin mission, styrkte sina punkter med Koranen och Sunnah och kallade deras uppmärksamhet till att utrota absurda och heretiska trosuppfattningar och sedvänjor bland massorna.

Sheikhs mission spreds vida omkring. Ett stort antal lärda och andra människor i Indien, Indonesien, Afghanistan, Afrika, Marocko, Egypten, Syrien, Irak etc. blev påverkade och attraherade av hans da'wah. De reste sig också i sina egna regioner, med stor iver och entusiasm, för att kalla människor till Allah och till Koranens och Sunnahs rena och grundläggande läror, fria från alla villfarelser och misstolkningar.

Död

Sheikh ägnade hela sitt liv åt denna da'wah och jihad med största uppriktighet och med hjälp av Muhammad bin Saud och hans son Abdul-Aziz, härskarna över Dar'iyah. Han andades sitt sista andetag på den sista dagen av månaden Dhul-Q'adah år 1206 H (1792 e.Kr.).

Da'wah-verksamhetens påverkan

Som ett resultat av den fortsatta da'wah, den kraftfulla kampen och jihad på Allahs väg under en lång period på omkring femtio år, från 1158 H till 1206 H, uppnåddes fullständig seger över hela Najd. Folket övergav dyrkan av gravar, tombar, helgedomar, träd etc., och de övergav allt detta och praktiserade islams rena tro. Blind efterföljd av förfäder, traditioner och sedvänjor övergavs; och shari'ah återupplivades och etablerades. De obligatoriska plikterna utfördes i ljuset av Koranen och Sunnah.

Ett system för att påbjuda det goda och förbjuda det onda upprättades. Moskéerna började besökas av människor i stort antal för att utföra salat.

Fred och trygghet rådde överallt, både i städer och byar. Människor blev trygga även i öknar och på ensliga vägar. De okunniga och okända beduinerna förändrade sitt beteende. Predikanter och lärare skickades till varje hörn för att undervisa och utbilda allmänheten. Så uppstod en fullständig återupplivning av hela religionen.

Efter Sheikhs bortgång fortsatte hans söner, barnbarn, lärjungar och anhängare arbetet med da'wah och jihad på Allahs väg. Bland hans söner var de mest hängivna i dessa aktiviteter: Sheikh Imam Abdullah bin Muhammad, Sheikh Husain bin Muhammad, Sheikh Ali bin

Muhammad och Sheikh Ibrahim bin Muhammad; och bland hans barnbarn: Sheikh Abdur-Rahman bin Hasan, Sheikh Ali bin Husain, Sheikh Sulaiman bin Abdullah. Förutom dem förblev en stor grupp av hans lärjungar, inklusive Sheikh Hamd bin Nasir, lärda från Dar'iyah och andra, ständigt engagerade i att kalla människor till Allahs sanna religion genom att skriva och publicera böcker, kämpa för Allahs sak och bedriva korrespondens i detta avseende.

Några av hans verk

Trots att Sheikh-ul-Islam Muhammad bin Abdul-Wahhab var en reformator och en man av da'wah, ägnade han sig även åt skrivande. Några av hans kända verk är följande:

1. *Kitab At-Tawhid*
2. *Kitab Al-Kabaair*
3. *Kashf Ash-Shubhat*
4. *Mukhtasar Seerat Ar-Rasool*
5. *Masail Al-Jahiliyah*
6. *Usool Al-Iman*
7. *Fadail Al-Qur'an*
8. *Fadail Al-Islam*
9. *Majmu' Al-Ahadith*
10. *Mukhtasar Al-Insaf wa Ash-Sharh Al-Kabeer*
11. *Al-Usool Ath-Thalatha*
12. *Aadab Al-Mashi ila As-Salat* och andra.